

Minder bekende Eetbare Zwammen.

geplooid en grijs-lilakleurig. De geheele zwam bereikt een hoogte van 12 cM. Versch gebruikt is zij niet bijzonder smakelijk maar in gedroogden toestand overtreft zij volgens velen de zoo zeer gezochte Morieljes; in de Halles te Parijs is zij dan ook een gewild artikel.

Clavaria flava behoort tot de familie der Clavariaceeën of Knotswammen en wel omdat enkele harer geslachten de vorm van een knots hebben. De vorm der hier genoemde zwam doet echter geenszins aan dat wapen denken, ook niet aan het plantaardig voorwerp dat paddenstoel heet, maar gelijkt meer op koraal; vandaar dat sommige Duitsche mycologen dit geslacht „corallium” noemen.

Het is een mooie lichtgele zwam, die bestaat uit een groot aantal weder vertakte takken en takjes die alle in twee stompe punten eindigen en uit een witten, vleezigen stronkvoortspruiten.

Het witte vleesch is zeer smakelijk en riekt naar champignons.

Zij is zeer breekbaar, bereikt dikwijls een hoogte van 12 cM. bij een breedte van 16 cM.

en is in schaduwrijke bosschen in zomer en herfst vrij algemeen in ons land te vinden.

Zoo lang zij jong is, kan zij gegeten worden en moet dan zelfs zeer smakelijk zijn, later krijgt zij een bitteren smaak en zou dan gegeten, verstorend op maag en ingewanden kunnen werken.

Ook de andere soorten van dit geslacht waarvan geen een als giftig te boek staat, zijn, niet meer jong, moeielijk te verteeren; in alle geval blijkt het een zware kost te zijn, dus voor zwakke magen ongeschikt.

Sparassis crispa gelijkt veel op de zoeven behandelde *Clavaria flava*, maar hier zijn het geen vertakte takjes die in stompe of knotsvormige punten uitloopen, maar

blaadjes, die in allerlei richtingen over elkander heen liggen; zij gelijkt meer op een bloemkool dan op een koraalgewas.

Evenals bij de *Clavaria flava* ontspruiten ook bij deze zwam de vuilwitte of roomkleurige blaadjes uit een dikken, witten, vleezigen stronk.

Zij groeit van Augustus tot half October, voornamelijk in naaldbosschen, kan kolossale afmetingen aannemen en is in Duitschland, waar zij veel voorkomt, een zeer gezocht en smakelijk voedsel.

In ons land was zij tot het vorig jaar alléén bij Velp en Ede gevonden, doch in den laatsten herfst is zij ook aangetroffen bij de Lage Vuursche en Zeist.

HYDNUM IMBRICATUM.

Lycoperdon gemmatum is een zwam van geheel anderen vorm dan de voorgaande, ofschoon toch iedereen haar dadelijk paddestoel zal noemen, wat bij het vinden van een vertakte *Clavaria* of *Sparassis* niet altijd het geval zal zijn. Hier is van een eigenlijken hoed geen sprake; plaatjes, buisjes of ste-

kels zoekt men tevergeefs. Het vruchtlichaam gelijkt op de knop van een flesch, is wit, dan geelachtig en het bovenste dikkere deel is met korreltjes en zeer breekbare puntjes bezet.

Jong zijnde, is zij met een wit merg (sporenklos of gleba) gevuld, hetwelk langzamerhand in een olyfbruin poeder verandert, om rijp zijnde door een inmiddels boven in den top ontstaan gaatje, te kunnen wegstuiven. Zij bereiken een lengte van 7 c.M., hebben dikwijls een breedte van 5 c.M. en zijn gedurende zomer en herfst in weilanden en bosschen algemeen te vinden. Wanneer zij jong zijn en het merg helder wit is, kan men ze nuttigen.